

- धोड m. eine Art Schlange ÇABDAR. im ÇKDR.
 धोयिन् oder धोयी (die Scholl.) m. N. pr. eines Dichters Gtr. 1, 4. धोई-
 कवि Verz. d. Oxf. H. 124, a.
 धोर्, धोर्ति gut laufen, traben (गतिचतुर्थे) Dhātup. 13, 45. — Vgl.
 धोरण, धोरित, धोरितक, धोरितक, आधोरण.
 धोरण 1) n. a) Vehikel AK. 2, 8, 2, 26. TRIK. 2, 8, 48. H. 759. — b)
 Trab eines Pferdes (vgl. धोर्) H. 1246. — 2) f. ई eine ununterbrochene
 Reihe H. 1423. धोरणि ĠATĀDH. im ÇKDR.
 धोरित n. Trab eines Pferdes H. 1243. 1246. Auch धोरितक n. RA-
 MĀN. zu AK. — Vgl. धोर्.
 धौत 1) adj. s. u. 2. धाव्. — 2) n. Silber RĀGĀN. im ÇKDR.
 धौतकट (धौत + कट) m. ein aus einer Bastmatte zusammengeknähter
 Sack in einem von BHAR. angeführten Wörterbuche nach ÇKDR. ĠA-
 TĀDH. nach WILS.
 धौतकोषत्र (धौत + कोष) n. gereinigte Seide (पञ्चार्ण) ÇABDAR. im
 ÇKDR. Auch धौतकोषेय n. H. 667. °कौशेय n. AK. 2, 6, 2, 14.
 धौतखण्डी (धौत + खण्ड) f. Zuckerkand NIGH. PR.
 धौतबली f. = धौताञ्जली (धौताञ्जनी ?) HĀR. 220.
 धौतमूलक (धौत + मूल) m. N. pr. eines Fürsten der Kīna MBH.
 5, 2730.
 धौतय eine Art Salz (सैन्धव) NIGH. PR.
 धौतरी f. nach SĀJ. von धू, erschütternd: समवात्स्तौलाभिर्धौतरी-
 मिरूष्या पायुरभवत्सखिभ्यः RV. 6, 44, 7.
 धौतशिल (धौत + शिला) n. Bergkrystall TRIK. 2, 9, 29.
 धौताञ्जनी f. = चङ्कट oder चङ्कट H. an. 3, 164. MED. 1. 43. धौता-
 ञ्जली (sic) = धौतबली HĀR. 220.
 धौतै (von 1. धाव्) f. Quelle, Bach: यो धौतानामर्कित्वाग्निर्णकयः
 RV. 2, 13, 5.
 धौन्धुमार adj. über Dhundhumāra handelnd: उपाख्यान MBH. 1,
 468. 3, 13488.
 धौन्धुमारि m. patron. von धुन्धुमार HARIV. 707.
 धौमक adj. von धूम P. 4, 2, 127.
 धौमत Myrrhe NIGH. PR.
 धौमतायन patron. (von ?) gaṇa श्रीरूपादि zu P. 4, 2, 80. Davon धौ-
 मतायनक ebend. Ist etwa धौमायन zu lesen?
 धौमायन m. patron. von धूम gaṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 10.
 धौमैय von धूम gaṇa कशाश्वादि zu P. 4, 2, 80.
 धौम्य m. patron. von धूम gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. N. pr. eines
 alten Rshi MBH. 12, 7596. 13, 1765. SĀV. S. 43. HARIV. 10694. BUĀG. P.
 1, 9, 2. 6. 6, 13, 14. ein Sohn Vjāghrapāda's MBH. 13, 702. jüngerer
 Bruder von Devala und Purohita der Pāṇḍava 1, 6914. 6918. 3,
 8276. fgg. 5, 4215. DRAUP. 1, 5. ARĀ. 1, 4. ĀJODĀ MBH. 1, 684. 689. Schü-
 ler des Vālmiki R. GORR. 1, 4, 3.
 धौम (von धूम) 1) m. a) N. pr. eines alten Rshi MBH. 12, 1598. —
 b) N. eines Dämonengeschlechts WOLFF. Myth. 142. — 2) n. a) die graue
 Farbe. — b) = वास्तुस्थानभेद ein besonders zugerechter Bauplatz MED.
 r. 32. fg.; vgl. धूम.
 धौमायण m. patron. von धूम gaṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 110. — Vgl.

धूमायण.

- धौर् m. Grisea tomentosa Roxb. BRĀVAPR. im ÇKDR.
 धौरादित्यतीर्थ धौर्-आदित्य + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha Çi-
 va-P. in Verz. d. Oxf. H. 66, b, 33.
 धौरितक n. = धोरित, धोरितक Trab eines Pferdes AK. 2, 8, 2, 16. H.
 1246.
 धौर्यै (von धूर्) adj. zum Anspannen geeignet; m. Zugthier P. 4, 4, 77.
 AK. 2, 9, 65. H. 1262. Auch धौर्यक H. ebend.
 धौर्तिक n. nom. abstr. von धूर्त gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5, 1, 133.
 धौर्तिक (von धूर्त) 1) adj. einem Betrüger eigen. — 2) n. Betrug ÇKDR.
 WILS.
 धौर्तिय (wie eben) m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes; sg. (proparox.)
 ein Fürst dieses Stammes gaṇa यौधेयादि zu P. 4, 1, 178. धौर्तिय v. l., wie
 der gaṇa यौधेयादि zu P. 5, 3, 117 ohne Variante hat.
 धौर्त्य (wie eben) n. Betrug, Betügerei gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1,
 124. GAṆARATNAM. im gaṇa काण्डादि zu P. 3, 1, 27.
 धौर्य n. = धोरित u. s. w. Trab eines Pferdes H. 1246.
 धौर्वकि m. metron. von धुवका gaṇa बाह्वादि zu P. 4, 1, 96.
 धम (von धमा) adj. blasend; s. तूणव°, शङ्ख°.
 धमा s. धम्.
 धमाकार (धमा, nom. act. von धमा, + कार) m. Grobschmied HĀLAJ. im
 ÇKDR.
 धमाङ्क, धमाङ्कति v. l. für धाङ्क VOP. in Dhātup. 17, 21.
 धमाङ्क falsche Form für धाङ्क.
 धमातर (von धमा) m. parox. Bläser, Schmelzer (von Erz); n. oxyt.
 Vorrichtung zum Blasen oder Schmelzen (?); यदीमर्क त्रितो दिव्युप धमा-
 तैव धर्मति शिशति धमातरी (Padap.: °रि) यथा RV. 5, 9, 5.
 धमातव्य (wie eben) adj. anzublasen, anzufachen: नाग्रिमुखिन °व्यः
 KULL. zu M. 4, 53.
 धमान (wie eben) n. das Aufblasen, Anschwellung SUÇR. 2, 461, 16.
 धमामन् Up. 4, 152 falsche Form für ध्यामन्.
 1. ध्या (ध्यै), ध्यायति (ep. auch med.) Dhātup. 22, 12. ep. auch ध्या-
 ति, ध्याहि, ध्यात्; द्यौः; ध्यास्पति und ध्याता; अध्यासीत्; ध्यायम्,
 ध्यात्वा; ध्यात P. 8, 2, 57. VOP. 26, 88. 89. sich vorstellen, im Sinn haben,
 denken an, nachdenken über; mit oder ohne Beisatz von मनसा, मनसि,
 चेतसा, धिया. यावद्भ्यो कृमयमिच्छति यावद्भ्यो कृमयं ध्यायति AIT. BR. 1, 30.
 यं द्विष्यात्तं ध्यायेत् 3, 7. सर्वा दिशो ध्यायेच्छंसिष्यन् 31. यद्वै मनसा ध्याय-
 ति तद्वाचा वदति ÇAT. BR. 12, 9, 1, 13. 3, 9, 4, 17. 11, 2, 2, 32. TBH. 1, 1, 2,
 3. अनृतम् 4, 1. वीरकामयै वीरं ध्यायात् ÇĀṆKH. ÇR. 5, 9, 23. 14, 12. ĀÇV.
 GRHJ. 2, 3. भक्तस्तव (nicht ते) त्र्यं ध्यायति P. 8, 1, 25. VĀRTI. Sch. पितृ-
 न्ध्यायन् M. 3, 224. यद्यापति यत्कुरुते 3, 47. ध्यायत्यनिष्टं यत्किंचित्पा-
 णिप्राकृत्य चेतसा 9, 21. MBH. 1, 7553. मनोभिरेव कल्याणं दध्युस्ते तस्य
 2, 2563. 3, 14758. 5, 5991. 12, 6783. 13, 938. 2367. ध्यायतो विषयान्युसः
 BHAG. 2, 62. अनन्येनैव योगेन मा ध्यायतः 12, 6. HARIV. 8775. R. 1, 13, 54
 (GORR. 45). 4, 26, 8. 5, 34, 9. BHARTṚ. 3, 15. MEGH. 74. RĀGĀ-TAR. 5, 47. दे-
 वदत्तं मनसि ध्यायती PAKKAT. 36, 2. ध्यायति चान्यं धिया I, 182. BUĀG.
 P. 1, 4, 18. 6, 17. Dhūrtas. 85, 9. शिवं सदैवैकं सुरेन्द्रं तुभ्यं ध्यायामि MBH.
 13, 4901. शिवेन च ध्याहि सपुत्रबान्धवम् 3, 13210. ध्यायस्व च शिवेन माम्